

Przedpłata wynosi:

w Krakowie:

miesięcznie 1 złr. 35 cent., kwartalnie 4 złr.,
półrocznie 8 złr., rocznie 16 złr.
Za odosłanie do domu dolicza się 15 cent.
miesięcznie.

Na prowincji i w całej monarchji Austro-Węg.:
miesięcznie 1 złr. 70 cent., kwartalnie 5 złr.,
półrocznie 10 złr., rocznie 20 złr.

Numer pojedynczy 6 cent. na prowincji 10 cent.

KURJER POLSKI

wychodzi codziennie o godzinie 8 rano.

Cena ogłoszeń:

Za wiersz jednolity, lub jego miejsce, za
pierwszy raz 10 cent., za następne po 5 cent.
Drobne ogłoszenia zwykłym drukiem po 2 cent.
od wyrazu, tłustym drukiem po 5 cent. od
wyrazu. Minimum ceny drobnych ogłoszeń
25 cent. „Nadesłane” 20 cent. od wiersza.

Adres dla telegramów:

„KURJER POLSKI” — KRAKÓW.

Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i Administracja: ulica Florjańska Nr. 28.

Kronika krakowska.

Kalendarz. Dziś: św. Eugenjusza; jutro: św. Kłody i Erazma.

Kalendarzyk zabaw i zebrań publicznych.

Piątek 2 czerwca. O g. 8 w. pogadanka w „Związku literackim”. — O g. wpół do 8 w. koncert „Lutni” w sali hotelu Saskiego.

Sobota 3 czerwca. O g. wpół do 8 w. w teatrze: „Nowy dziennik”. — M. Bałuckiego (występ panny Iraty Trąpczo). — O g. 5 po p. walne zgromadzenie członków Tow. dla upiększenia m. Krakowa i okolic w sali Rady miejskiej. — O g. 8 w. wieczorek „Praca” w sali cecchu rzemieślniczego.

Niedziela 4 czerwca. O g. 3 po p. loteria fantowa w ogrodzie strzeleckim na dochód Tow. „Szkoły ludowej”. — O g. wpół do 10 r. wycieczka krakowsk. Tow. technicznego.

Kalendarz rybactki. Do 15 maja nie wolno łowić lipienia, głybiacy i świnki; od 16 maja branzki, branzki i cytry, zaś przez cały maj wyrozbica, czopa, sandacza i raka sanicy. Raki sanice wolno łowić i sprzedawać. Złowione raki i ryby muszą mieć miarę przepisana. W dniu dobry czas do łapania na wędkę pstrąga, łososa i jазwicy.

Wspierajmy przemysł ojezysty!

Dnia 2 czerwca.

Procesja doroczna Bożego Ciała ponimo, iż odbyła się o wcześniejszej niż zwykle godzinie, nie straciła nic na swej wspaniałości.

Po odbyciu nabożeństwa w katedrze na Wawelu wśród bicia dzwonów we wszystkich świątyniach krakowskich, śpiewu bractw i kleru, wreszcie wśród dźwięków muzyki wojskowej, wyszła z przelotu królów naszych siedziby procesja na Rynek krakowski, celebrowana przez J. E. ks. kardynała Albina Dunajewskiego, biskupa krakowskiego. Pochód bractw poprzedzony przez kompanię 56 pułku piechoty, oddzielała orkiestra wojskowa, poza którą dopiero ciągnął się długi szereg duchowieństwa zakonnego i świeckiego. Przed baldachimem postępowała kapituła krakowska w szatach uroczystych, za którą szedł celebrant w bogatym aparacie kościelnym, otoczony liczną świtą, postępował pod baldachimem niosąc kosztowną monstrancję z Ciałem i Krwią Przenajświętszą Chrystusa Pana. Baldachim otaczały sztandary cechów. Za celebrantem postępowała: urzędnicy starostwa z delegatem amunicji p. Łaskowskim na czele, Rada miasta ze swym prezydentem p. Friedleinem, członkowie Uniwersytetu i Akademii umiejętności, urzędnicy sądu in corpore, urzędnicy Rady powiatowej i w. i. Procesję zamykała kompania stowarzyszenia weteranów wojskowych.

Przy pierwszych 3-ech ołtarzach chór katedralny pod kierownictwem p. Wincentego Rycklinga, odpiewał odpowiednio do uroczystości śpiewy z nusića sacra, a po odpiewaniu e wangeljach, w czasie adoracji Najśw. Sakramentu wśród bicia dzwonów i odgłosu intrydy wykonywanej na wieży kościoła Marjańskiego, rozbrzmiewały salwy z 7-go pułku piechoty.

Z powodu deszczu jaki począł rześcicie padać J. Eminencja zatrzymał się tylko chwilę przy czwartym ołtarzu i tu dopełnił czwartą raz adoracji Najśw. Sakramentu. Po czym procesja skierowała się do kościoła N. Marii Panny i tu odpiewano już czwartą ewangelję i dokonano ceremonii kościelnej.

Jeneracja i sztab główny znajdujący się w pełnych kompletach na Ryнку przed kościołkiem św. Wojciecha z chwilą wejścia procesji do kościoła, rozeszli się do domów. Za wojskiem zaś, na którego czele wygrywały orkiestry wojskowe różne marsze, podążały tłumy osób, nie zwracających uwagi ani na deszcz ulewny, ani na powstałe błoto.

Z Uniwersytetu. W środę o godzinie 5-tej po południu, odbyło się norozyste posiedzenie Senatu akademickiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, na którym rektor prof. dr. Madczyński wygłosił profesorom tegoż Uniwersytetu pp. dr. Ludwikowi Teichmanowi i dr. Stanisławowi Smolec udzielił im przez cesarza orderu korony żelaznej III klasy. Przy wręczeniu dekoracji, podniósł rektor Magnificus znaczenie uznania prac i zasług naukowych ze strony Najjaśniejszego Pana, zaznaczając, że zaszczyt ten spływa i na Uniwersytet, którego odznaczeni profesorowie są członkami.

Obaj udekorowani profesorowie przemawiali kolejno, dziękując za odznaczenie, oraz zapewnijając, iż trudne obowiązki profesorów tem chętniej i pilniej spełniać będą dla dobra kraju i narodu.

W końcu wszyscy członkowie Senatu akademickiego przybrani w togach, składali powin-szowania udekorowanym kolegom.

Posiedzenie Rady miejskiej, rozpoczęło się przedwczoraj o godzinie 6-tej wieczorem. Przewodniczył mu p. prezydent Friedlein.

Po odczytaniu pisma wystosowanego od JE. ks. kardynała Dunajewskiego, zapraszającego Radę miejską do wzięcia udziału w Procesji

Bożego Ciała, przystąpiono do spraw będących na porządku dziennym.

R. m. Redy, stawia wniosek ażeby p. prezydent miasta ograniczył zezwolenia na odbywanie zgromadzeń w sali Rady miejskiej, ze względu na chałasy i niszczenie mebli w sali, jakie się już na podobnych zgromadzeniach przytrafiły. Wniosek powyższy popierają pp. Kwiatkowski, Chęciński i Pawlikowski, z zastrzeżeniem, żeby p. prezydentowi pozostawić wolność udzielania sali odpowiednim tylko stowarzyszeniom. Wniosek powyższy został przyjęty.

Wniosek sekcji skarbowej zawierający prośbę uchwalenia 1000 złr. celem pomnożenia funduszów na sprowadzenie zwłok s. p. T. Lenartowicza, ze względu na nagłość i ważność sprawy, został jednomyślnie przyjęty.

P. Wdowiszewski inspektor budownictwa zwał sprawę z otworzyć się mającej ulicy, którąby łączyła ul. Pawia z placem kolejowym i w sprawie tej stawia dwa następujące wnioski:

1) Zatwierdza się linje regulacyjne dla nowo projektowanej ulicy łączącej ul. Pawia z placem kolejowym o szerokości 16 metrów.

2) „Zezwala się na otwarcie tej ulicy pod warunkiem, że właściciele realności l. 2 w ul. Lubiech odstąpi Gminie m. Krakowa grunt pod ulicę wspomnianą bezpłatnie, oraz że ulicę tę z wyjątkiem kanalizacji i oświetlenia odda Gminie miasta zupełnie urządzonej i uporządkowanej.

Oba powyższe wnioski zostały jednomyślnie uchwalone.

Wniosek sekcji ekonomicznej zadającej uchwalenia oferty p. Jakóba Aleksandrowicza, właściciela rafinerji nafty w Gorlicach na dostawę nafty do oświetlenia przedmieść miasta, oraz na inne potrzeby Gminy, według której zobowiązał się tenże dostarczać naftę na podstawie warunków licytacyjnych w czasie od dnia 1-go czerwca 1893 r. do dn. 31 maja 1894 r. w cenie po 17 złr. 50 ct. za 100 klg. netto, bez beczki, uchwalony został bez dyskusji.

Następnie przystąpiono do dalszego ciągu obrad nad projektem dzierżawy teatru.

Przewodniczący zaznacza, iż wniosek p. Kasparka domagający się uchwalenia kontraktu ustępami całymi niebyle poddany głosowaniu, zapytuje zatem Radę czy na wniosek powyższy się zgadza?

Wniosek ten poddany pod głosowanie upadł. Nad paragrafem 7-ym kontraktu dyskutowali: pp. Kasparek, Federowicz, Pawlikowski, Kwiatkowski, dr. Zoll, dr. Hajdukiewicz i referent p. Jakubowski.

Wnioski do tego paragrafu sformułowane przez mówców, domagające się opuszczenia ustępu 2-go i 3-go paragrafu oraz opuszczenia z ustępu „winien dzierżawca przedłożyć komisji teatralnej spis artystów i artystek z wyszczególnieniem ich ról i gaży” słów „z wyszczególnieniem ich ról i gaży”, upadły a paragraf przyjęto według referatu p. Jakubowskiego.

Paragrafy 8 i 9 przyjęto bez żadnej dyskusji. Żywa była powtórnie dyskusja przy paragrafie 10-ym w której brali udział: p. Jakubowski, dr. Zoll, dr. Rosenblatt, dr. Boroński i Kwiatkowski. Mówcy głównie krytykują styl, a p. Boroński żąda wykreślenia tego paragrafu. Wniosek ten jednak upadł, a poprawki stylu zobowiązał się referent sam dokonać.

Paragraf 11-ty został prawie bez dyskusji przyjęty.

Przy dyskusji nad paragrafem 12-ym krytykuje słuszenie p. dr. Pieniążek stylizację, nadającą kosztomom teatralnym dziwne znaczenie. Paragraf ten podajemy tu w całości: „Dzierżawca powinien mieć garderobę dostateczną (czy swą cywilną?) starannie utrzymaną i wystawiać sztuki w garderobie odpowiedniej (za tem nie na scenie!) do czasu i miejsca sztuki graney, tudzież osób w niej przedstawianych.

Referent domaczy, że projekt kontraktu, z powodu licznych poprawek dziś szwankuje rzeczywicie na stylizacji i zgadza się na odpowiednią poprawkę uczynioną przez p. dra Pieniążka.

Paragrafy 13 i 14-ty zostały bez dyskusji uchwalone.

Paragraf 15-ty mieszczący oznaczone maksymalne ceny miejsc w teatrze wywołał znowu dyskusję w celu zmniejszenia niektórych cen według propozycji p. Feintucha. P. r. m. Redy domagał się znowu opuszczenia ostatniego ustępu paragrafu, wkładającego na dzierżawcę obowiązek dawania co 14 dni przedstawień po cenach znizowanych. Oba te wnioski upadły i paragraf został przyjęty w dawnym brzmieniu.

Nad paragrafem 16-ym obejmującym zastrzeżenia miejsc bezpłatnych dla gminy, komisji teatralnej i władz rządowych dyskutowali długo pp. r. m. St. hr. Tarnowski, który wykazuje, że miejsca żądane skrzywdzą dzierżawcę na 3840 złr. rocznie; i r. m. Pawlikowski, żądający większego ograniczenia miejsc bezpłatnych.

Wnioski te jednak po obronie p. referenta upadły i paragraf tak jak był przedstawiony przyjęty został przez Radę.

Paragrafy 17 i 18 znowu uchwalone zostały bez dyskusji, a namiętniejszą polemikę dopiero

wywołał paragraf 19-ty zastrzegający gminie prawo wydzierżawienia lokalności w teatrze przeznaczonych na bufety.

R. m. Rosenblatt nie zgadza się zupełnie na powyższy paragraf i radzi pozostawić prawo dzierżawy bufetu dzierżawcy teatru.

R. m. Kohn popiera wniosek p. Rosenblatt i zbija obawy referenta o zły bufet.

R. m. Hajdukiewicz jest za wnioskiem projektu.

R. m. Rosenblatt zabiera po raz drugi głos i w przemowie swej wykazuje, że obawa o zły urządzenie jest płonna, bo sam gmach i interes poddzierżawcy będzie wymagał, aby bufety były należycie urządzone. Wreszcie utrzymuje mowa, że jeżeli komisja teatralna nie ma obawy o to, iż w 30 dniach znajdzie się pierwszorzędną artystą dla nowej sceny, to tem mniej jest obawa o znalezienie dobrego restauratora lub cukiernika.

R. m. Kohn dodaje, że tak samo Gmina może znaleźć złego dzierżawcę bufetu jak i dzierżawcę teatru i radzi głosować za wnioskiem p. Rosenblatt.

R. m. Pieniążek również popiera wniosek i znowu proponuje dokonać kilku poprawek stylowych.

Referent zgadza się na poprawki, prosi jednak żeby znaczenia paragrafu nie zmieniano.

Po powyższej dyskusji i kilku wyjaśnieniach udzielonych przez p. prezydenta Friedleina, wnioski poddane głosowaniu upadły i paragraf tylko z poprawkami stylowymi został uchwalony. Na tem posiedzenie zamknięto oznaczając termin dalszych obrad nad projektem kontraktu na poniedziałek 5 b. m.

Pogrzeb s. p. Alojzego Jaxy Chromeckiego odbył się wczoraj o godzinie 3 po południu. Kondukt żałobny wyprowadził z krypty księżę Pijarów ks. kanonik Wojciechowski w asystencji duchowieństwa świeckiego i zakonnego. Na karawanie spoczywały liczne wieńce od towarzyszy broni, krewnych i przyjaciół. Za trumną postępował oprócz rodziny prezes weteranów polskich p. Ksawery Konopka, członkowie Tow. weteranów z r. 1863 z prezesem p. Ryszardem na czele, kilku posłów i bardzo liczna publiczność. Nad grobem ciepłymi słowy pożegnał druha i towarzysza niedoli jeden z braci zakonnej.

W pogrzebie s. p. Teofila Lenartowicza, weźmie udział krakowskie Towarzystwo Strzeleckie in corpore. O powyższej uchwale tegoż Towarzystwa zawiadomionym został komitet pogrzebowy.

Koncert „Lutni” zapowiedziany na wczoraj w ogrodzie Strzeleckim, został z powodu niepewnej pogody odłożony.

Dzisiejszy koncert „Lutni” w sali hotelu Saskiego, na przysporzenie funduszu na sprowadzenie zwłok s. p. Teofila Lenartowicza zapowiada się pod każdym względem imponująco. Rozsprzedaż biletów postępuje nadzwyczaj szybko, niewielka tylko ilość pozostała w księgarńi S. A. Krzyżanowskiego. Program zaś — ten chyba najwymowniej sam siebie zaleca. Prawdziwym melomano dziśjszy wieczór przyniesie wrażenia podniosłe i bogate. Wymienimy tu tylko Fr. Kreislera, skrzypka-wirtuoz, który zeszłorocznym występem zdobył nie tylko sympatię ogółu, ale wywołał entuzjazm grą swoją niepospolitą. Nie wątpimy, że dziśjszy występ będzie nowym sukcesem artysty-skrzypka.

Pierwsza partja. Do świeżo otwartych zakładów kontumacyjnych w Prądniku Białym, nadeszła pierwsza partja trzody chlewniej w liczbie 400 sztuk. Dziś i jutro spodziewanymi są świeże transporty, które według klasyfikacji, będą w odpowiednich umieszczane oddziałach.

Podróż balonem. Zapowiedziana na wczoraj podróż nadpowietrzna warszawianina p. Szymańskiego, nie sprowadziła do parku Krakowskiego licznej publiczności. Niepogodzie to jednak przypisać należy, gdyż wlot aeronauty udał się pod każdym względem. Już o godzinie 5 1/4 rozpoczęto za pomocą ograniczonego powietrza wypełniać balon 120 stóp wysoki a 56 stóp mający obwód. Do tego olbrzymiego gmaczu płóciennego przyczepiono spadochron systemu Leroux i wśród niespokojnego poruszenia się żądnej wrażeń publiczności, podróżnik nadpowietrzny trzymając się spadochronu, poszybował w przestworza.

Z wysokości 2000 stóp za pomocą pociągnięcia odpowiednio urządzonej linki, spadochron się oberwał, i... aeronauta leciał chwilę jak strzała ku ziemi. Naraz spadochron się zakotłosał... roztworzył i p. Szymański powoli już i bezpiecznie opuszczał się na ziemię w pobliżu rogatki wojskiej.

Balon po długim jeszcze szybowaniu w powietrzu, opadł w 10 minut później, po za plantem kolejowym, w pobliżu baraków wojskowych. Dzielnego żeglarsza witano po owej karkolomnej podróży okrzykami zadowolnienia i brawami. W parku Krakowskim przywitała go muzyka marszem.

Uznanie, jakiego doznał aeronauta, skłoniło go do urzędzenia jeszcze dwóch wlotów, które się odbędą w parku Krakowskim w sobotę i niedzielę o godzinie 7 wieczorem.

Na zakończenie dodać winniśmy, iż wczoraj-

sza podróż była już 38-mą z rzędu, naszego dzielnego warszawianina.

Fuchenna tragedia. Marianna Kubarska, lat 18, służąca p. E. Horowitza, w domu pod l. 63 przy ulicy Dietlowskiej otruła się kwasem karbolowym. Do Kubarskiej wezwano pogotowie ratunkowe oraz dra Hirscha. Chorej podano antydol, który usunął stan groźny. Obecny komisarz policji dr. Rękiewicz skonstatował, że do wypicia trującego kwasu była niedoszła samobójczyni namówiona przez służącą w tymże domu Mariannę Król. Ta ostatnia słysząc zapewne, o co chodzi i mając sumienie niezbyt czyste, zamknęła się w swojej kuchni na II piętrze, do której jedynie z sieni był dostęp. Po przeszło godzinie bezskutecznej certyfikacji, gdy policja spróbowała przemocą drzwi od kuchni odebrać, Marianna Król otworzyła okno i rzucała się z II piętra na bruk podwórza. Ponownie wezwane pogotowie ratunkowe zajęło się opatrunkiem drugiej samobójczyni, która mimo upadku nie doznała żadnych uszkodzeń i jedynie zachodziło podejrzenie, że przedtem również zażyła małą dozę kwasu karbolowego.

Obie dziewczyny odwiezione do szpitala św. Łazarza. Przyczyna obu wypadków dotąd nie jest jeszcze wyjaśnioną.

† Zmarli. Stanisław Trzeciecki, doktorand medycyny, przeżywszy lat 30, zmarł w Krakowie dnia 30 maja.

KRONIKA PODGÓRSKA.

Czy można prosić? Miasto Podgórz, jako niegdyś miasteczko malutkie, prowincjonalne, budowało się po gospodarsku, nie chcąc zbyt wiele kosztów ponosić na stawianie domów na warunkach w dzisiejszym wieku koniecznych. Bo zabezpieczających od nieszczęść z pożaru. Prawie też wszystkie domy, z wyjątkiem kamienic niedawno zbudowanych, pokryte są gontami. Jeszcze by to uszło, gdyby pp. właściciele choć raz na rok raczyli spojrzeć z ulicy na dach lub zrewidowali go na strychu, czy nie ma dziur, czy belki nie pogniły, czy dach się nie zapada. Tymczasem przechodząc ulicami można napotkać dachy w stanie okropnym, w wielu miejscach popadały się i przy najmniejszym wstrząśnięciu mogłyby runąć. Na Kalwaryjskiej, na Salinarnej, nawet na Mickiewicza z cembrem podobnym spotkać się można. Czyżby zatem można prosić władzę budowniczą m. Podgórz o zrewidowanie domów i zarządzenie, gdzieby się dało, albo nowego z gontów pokrycia, albo też zaprowadzenia w miejsce gontów blachy?

TELEGRAMY

Dnia 2 czerwca.

Praga. Dziś dnia 2 b. m. o godzinie 11 przed południem, zbierają się młodocześni na poufną naradę partyjną w swoim lokalu klubowym w Pradze. Na porządku dziennym sprawa wydania odezwy do narodu czeskiego.

Praga. W Giczynie zebranie klubu młodocześnieckiego, które uchwaliło rezolucję solidaryzującą się z postępowaniem młodocześnieckich posłów sejmowych, rozwiązał obecny komisarz policji i opróżnił salę za pomocą dwóch żandarmerów.

Paryż. Zapowiedziane, iż Constans niebawem ogłosi odezwę wyborczą, w której postawi następujący program polityczny: Republika być musi otwartą (ouverte) dla tych wszystkich, którzy szczerze stoją na gruncie wiernokonstytucyjnym. Oznacza to zbliżenie do grupy Prou. Dalej żądać będzie odezwa wprowadzenia ustawy karnej przeciw wykroczeniom prasowym, ustawy przeciw wykroczeniom syndykatów robotniczych. Nie oświadczając się za zniesieniem praw szkolnych i ustawodawstwa o służbie wojskowej (chodzi o służbę wojskową kleryków), odezwa domagać się będzie wszakże łagodnego słosowania obowiązujących przepisów, bez skatur. Constans wystąpi jako przeciwnik Dupuy'ego.

Paryż. Rouvier nie przyjął ofiarowanej mu przez przyjaciół kandydatury na przewodniczącego komisji budżetowej. Przewodniczącym został obrany Burdeau.

Paryż. Komisja izbowa, wybrana w celu rozstrzygnięcia, czy Rouvier ma zwrócić spółce panamskiej 50 000 fr., otrzyma nych od barona Vlasto, oświadczając się za zwrótem powyższej kwoty.

Białogrod. Prawdopodobny wynik wyborów byłby: dziesięć mandatów zdobędą postępowcy, jeden mandat (z Negotina) posiadają będzie liberał, wszystkie inne mandaty znajdują się w rękach radykałów, wobec abstynencji liberałów.

Białogrod. Do południa 31 go maja oddano w większych okręgach wyborczych

142.240 głosów za kandydatami radykalnymi, a 19.222 głosy za postępowcami.

Białogrod. Za radykałami oddano 178.009 głosów, za postępowcami 22.363 głosów. Wybrano 96 radykałów i 7 postępowców. Ogółem, w miastach i na wsi otrzymali radykałowie do 190.000 głosów, postępowcy około 30.000 głosów.

Munachjum. Nuncjusz, monsignore dr. Agliardi, złożył wizytę pożegnającą ks. regentowi. Dr. Agliardi udaje się w dniach najbliższych do Wiednia, gdzie zajmie miejsce pronuncjusza ks. Galimbertiego. — Podczas wizyty ks. Agliardiego, obecnym był prezydent ministrów bawarskich baron Crailsheim.

Sybyń. Były adwokat rumuński dr. Ratiu, przeciw któremu rząd wdrożył postępowanie karne o zbrodnię natury politycznej, zniknął. Podejrzują, iż dr. Ratiu uciekł do Rumunii.

Chicago. Komisja dla rozdziału nagród zawiadomiła przedstawicieli 17-tu państw, iż nie może zmienić raz ustanowionych norm dla rozdziału nagród.

Przyjechali do Krakowa

Dnia 2 czerwca.

Hotel Dreźnieński. W. Święcicka z Warszawy. — Fr. Brzezowski z Ostrowy. — J. Kurz z Wiednia. — A. Rymaszewski z N. Sacza. — J. Rossiger z Hamburga. — M. Miskiewicz z Poznania. — J. Schönmann z Saksonji. — E. Fischer z Wiednia. — O. Farber z Król. Huty. — O. Woźnicka z Bytomia. — J. Salzmann z Wiednia. — Dr. S. Berson z Przemysla.

Hotel Pollera. T. Burgmann z Wiednia. — F. Olsz-bauer z Wiednia. — J. Bunzlau z Czerniowic. — K. Blażek z Czerniowic. — St. Gurowski z Granicy. — J. Parkus z Zagrzebia. — E. Busch z Pragi. — B. Fick z Pragi. — P. Grzywiński z Pruszycka.

Hotel Narodowy. S. Dworakowski z Łodzi. — A. Sorok z Komańcza. — K. Szpor z Buczokwa. — L. Cinek z Sadowa. — J. Gajkowski z Chwałki.

Hotel Polski. S. Dzięziński z Wolbromia. — K. Paludek z Wolbromia. — K. Zawadzki z Rosji. — J. Gurowski z Rosji. — J. Czarnocki z Kielec. — J. Kłosterski z Pragi. — W. Maszczyk z Lauradute. — W. Balzer z Sosnowic.

NADESŁANE.

(Rubryka Nadesłane nie pochodzi od Redakcji, która też za nią odpowiedzialności nie przyjmuje).

Kufry (walizki)

od 2 złr. 50 centów do 20 złr.

Torby

ręczne od 2 złr. do 40 złr.

Torebki damskie i męskie
z paskami od 1 zł. 85 ct. do 6 zł

Necessary i manierki

poleca

handel przyborów do palenia

oraz

FABRYKA

niezrównanych tutek higienicznych

S. W. Niemojowskiego

Kraków, Sukiennice 28.

Dr. Ignacy Porębowicz

ordynuje 460 4 4

w bieżącym sezonie
jak dawniej
w R A B C E.

SKŁAD WIN

MARKA BRANDA

przy ulicy Sławkowskiej L. II.

posiada 537 2 2

wielki wybór win gorno-węgierskich,
tokajskich, austriackich i innych.

Skład zaopatrzony również w koniak francuskie i stare sliwovice węgierskie.

Wszelkie papiery wartościowe, banknoty zagraniczne i monety kupuje i sprzedaje pod najkorzystniejszymi warunkami.

Kantor wymiany filij c. k. uprz. Banku Hipotecznego

w Krakowie, Rynek 1. 30. Zlecenia z prowincji uskutecznią się odwrotną pocztą bez doliczenia prowizji.

